

عنوان مقاله:

اثر بخشی مداخله یکپارچه نگر شکست عاطفی بر بهبود نشانگان ضربه عشق، تاب آوری تحصیلی، بهزیستی تحصیلی و تمایز یافتگی خود در دانشجویان دچار شکست عاطفی

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی تربیتی، دوره 18، شماره 44 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

معصومه اکبری - دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.

سیاوش طالع پسند - دانشیار گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.

اسحق رحیمیان - دانشیار گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.

علی اکبر امین بیدختی - استاد گروه مدیریت آموزشی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف ارزیابی اثر بخشی مداخله یکپارچه نگر شکست عاطفی بر بهبود نشانگان ضربه عشق، تاب آوری تحصیلی، بهزیستی تحصیلی و تمایز یافتگی خود در دانشجویان انجام شد. روش پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون، پس آزمون، پیگیری با گروه کنترل برابر بود. جامعه آماری این پژوهش کلیه دانشجویان دانشگاه دولتی شهرستان نیشابور در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۱۳۹۷ بودند ($N=2215$). از بین دانشجویان دچار شکست عاطفی (کسب نمره بالاتر از ۱۶ در سیاهه نشانگان ضربه عشق راس، ۱۹۹۹) که ۸۹ نفر بودند، ۳۶ نفر با روش نمونه گیری تصادفی انتخاب شده و سپس در گروه آزمایش (۱۸ نفر) و کنترل (۱۸ نفر) به صورت تصادفی گمارده شدند. به گروه آزمایش، برنامه مداخله یکپارچه نگر شکست عاطفی اکبری، طالع پسند، رحیمیان بوگر و امین بیدختی (۱۳۹۷) طی ۸ جلسه ۷۰ دقیقه‌ای آموزش داده شد. شرکت کنندگان پرسشنامه های نشانگان ضربه عشق (راس، ۱۹۹۹)، تاب آوری تحصیلی (ساموئلز، ۲۰۰۴)، بهزیستی تحصیلی (پیترین، سوینی و پیهالتو، ۲۰۱۴) و تمایز یافتگی خود (اسکورو و فریدلندر، ۲۰۰۳) را تکمیل کردند. داده ها با تحلیل اندازه گیری مکرر و آزمون تعقیبی LSD تحلیل شدند. یافته ها نشان داد که مداخله یکپارچه نگر شکست عاطفی با ضریب توافقی بالای ۹۰٪ که توسط ۹ نفر از داوران متخصص سنجیده شد، توانست در بهبود نشانگان ضربه عشق ($\eta^2=79/0$)، مهارت های ارتباطی ($\eta^2=67/0$)، جهت گیری آینده ($\eta^2=38/0$)، مساله محوری و مثبت نگری ($\eta^2=95/0$)، بهزیستی تحصیلی ($\eta^2=23/0$)، آمیختگی با دیگران ($\eta^2=11/0$)، بریدگی عاطفی ($\eta^2=14/0$) و جایگاه من ($\eta^2=78/0$) اثرات مثبتی در مرحله پس آزمون داشته باشد و این اثر تنها در ارتباط با بعد واکنش هیجانی در مرحله پس آزمون معنادار نبود. در مرحله پیگیری نیز در تمام متغیرها به جز مساله محوری و مثبت نگری (بعد تاب آوری تحصیلی) و تمام ابعاد تمایز یافتگی خود اثر بخشی مداخله معنادار بود ($p<0/0$). مداخله یکپارچه نگر شکست عاطفی می تواند برنامه ای موثر و کارآمد در حوزه ارتقای سلامت روان و پیشگیری از بروز مشکلات هیجانی و تحصیلی در دانشجویان باشد. لذا از این برنامه می توان جهت ایمن سازی دانشجویان در برابر مشکلات مختلف روانی، اجتماعی و تحصیلی استفاده نمود و پیشنهاد می شود مراکز مشاوره دانشگاه ها به طور گسترده از این مداخله بهره گیرند.

کلمات کلیدی:

مداخله یکپارچه نگر، شکست عاطفی، نشانگان ضربه عشق، تاب آوری تحصیلی، بهزیستی تحصیلی، تمایز یافتگی خود، دانشجویان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1465744>

